

Arrest

nr. 195 212 van 20 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 2 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 januari 2017 met referentnummer 66878.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Bengaalse man afkomstig uit Moulvibazar. Op 22 augustus 2012 diende u een eerste asielaanvraag in. U stelde toen Bangladesh te zijn ontvlucht omdat uw buur uw hond had gedood en die ruzie op zijn beurt leidde tot een valse verkrachtingsaanklacht tegen u. Op 21 februari 2014 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een

beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw vluchtmotieven en de neergelegde stukken werden ongeloofwaardig beoordeeld. U ging op 17 maart 2014 in beroep tegen deze beslissing. Op 8 mei 2014 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) eveneens een beslissing tot weigering van toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

U diende op 8 maart 2016 een nieuwe asielaanvraag in. U verklaarde België in tussentijd niet te hebben verlaten. U steunde uw tweede asielaanvraag op dezelfde beweringen als uw eerste asielaanvraag en u verklaarde bijkomend u dat sinds ongeveer maart 2015 een relatie heeft met een Belgische man. In december 2015 bent u bij hem ingetrokken. Intussen woont u bijna een jaar samen met hem. U noemt zichzelf gay of hijra. Uw moeder en uw zuster zijn hiervan op de hoogte en steunen u hierbij, maar zijn familie weet het fijne niet van de ware aard van uw relatie.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten neer: kopies van een nationaliteitsakte, kopie van een geboorteakte, een foto van u en mijnheer B.E., een brief aan u aan uw advocaat en een brief van mijnheer B.E. aan het CGVS.

B. Motivering

Er moet door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie moet het CGVS wijzen op de weigeringsbeslissing die het al nam met betrekking tot uw eerste asielaanvraag. Deze werd grondig gemotiveerd en gestoffeerd met de volgende argumenten. Zo stelde het CGVS vast dat uw verklaringen vaag en tegenstrijdig zijn. Daarnaast achtte het CGVS het bestaan van valse rechtszaak niet aannemelijk. Voorts klopt de chronologie van uw relaas niet. Bovendien ontbrak het de door u neergelegde documenten aan geloofwaardigheid, voegden zij niets toe aan uw beweerde vluchtmotieven en kon u niet aangeven waarom u niet over een identiteitskaart beschikt. Dit alles stelde uw aanvraag in een bedrieglijk daglicht. U probeerde aldus aanvankelijk de Belgische autoriteiten op intentionele wijze te misleiden. Men kan nochtans redelijkerwijs verwachten dat u bij het indienen van een asielaanvraag van bij aanvang van de asielprocedure, spontaan een waarheidsgetrouwe, een zo volledig mogelijke getuigenis aflegt omtrent de elementaire gegevens van uw asielaanvraag. Met andere woorden, uw gedrag tijdens het interview op het CGVS is niet in overeenstemming te brengen met de procedures en criteria voor het toekennen van de vluchtelingenstatus waarin wordt gesteld dat een asielzoeker zijn volledige medewerking dient te verlenen en alle relevante informatie over zichzelf en zijn problemen dient mee te delen. Er kan immers verwacht worden van iemand die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, dat hij meewerkt aan het onderzoek van zijn asielaanvraag en alle gegevens overmaakt teneinde bescherming te bekomen. Dat dit alles niet geval was bij uw eerste asielaanvraag werpt alvast een negatief licht op de algehele geloofwaardigheid van uw tweede asielaanvraag.

Voor wat betreft deze tweede asielaanvraag moet het CGVS dezelfde vaststellingen maken. U houdt immers vast aan het relaas uit uw eerste asielaanvraag en dringt er meermaals op aan dat dit zelfs uw voornaamste vrees is ten aanzien van Bangladesh (zie gehoor CGVS dd 19.10.2015, p. 2, 5, 15, 19). Gezien deze argumentatie en beoordeling van het CGVS in beroep bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is het CGVS hier niet verder op ingegaan. U bracht immers ook geen nieuwe stukken of verklaringen daarover aan. Hoewel dit u tijdens het gehoor herhaaldelijk werd uitgelegd, hield u vol dat dit nog steeds de belangrijkste reden is voor uw aanvraag. Dit is erg verwonderlijk, immers gezien het potentiële gevaar dat homoseksuelen lopen in Bangladesh, is de vaststelling dat u dit nieuwe element ondergeschikt maakt aan een bedrieglijk relaas een eerste indicatie dat deze tweede asielaanvraag eveneens verzonnen is.

Het nieuwe element dat u aanhaalt, namelijk uw beweerde seksuele geaardheid, kan op zich evenmin overtuigen, omwille van de volgende redenen:

Zo heeft u geen overtuigende verklaring waarom u zo lang wachtte om dit element op te werpen in het kader van een (eerste) asielaanvraag. Bij het CGVS verklaart u immers dat u in Bangladesh al besepte dat u zich tot mannen aangetrokken voelde (zie verder). Toch beweert u dat u de mogelijkheid tot het indienen van een nieuwe asielaanvraag niet kende of overwoog tot u uw partner ontmoette. Echter, het is niet vereist een relatie aan te tonen; het besef van een homoseksuele geaardheid kan al voldoende indicatie zijn om een vrees te hebben of risico te lopen. Daarnaast verklaart u dat u dacht dat een advocaat dit niet zal aanvaarden, hetgeen ongeloofwaardig is als het een ernstige claim betreft. U heeft dus ook nooit geprobeerd om al direct bij uw eerste asielaanvraag deze kwestie aan te brengen, ook al werd u toen al door een advocaat begeleid en begon uw huidige relatie in de periode van het toenmalige beroep (maart 2014). Kortom, het lijkt er eerder op dat u een 'opportunistische' asielaanvraag indiende. Het opvallende gebrek aan dringendheid (pas 3,5 jaar na de

eerste asielaanvraag) en gebrek aan oprechtheid om dit bekend te maken bij de asielinstanties ondergraaft op voorhand uw algemene geloofwaardigheid en uw beweerde vrees.

Daarnaast blijkt dat uw verklaringen in dit verband vaag, tegenstrijdig en weinig plausibel zijn, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de oprechtheid van uw claim. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is om op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of hijra wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid en/of identiteit betreft en hiervan een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Zo stelt het CGVS vast dat u niet duidelijk kan aangeven of uw vrees betrekking heeft op uw seksuele geaardheid, of identiteit of beide. U beweert namelijk dat homoseksueel en hijra hetzelfde betekent, hetgeen manifest onjuist is. Immers, homoseksualiteit slaat op een seksuele geaardheid, “de mogelijkheid om zich emotioneel, affectief en seksueel aangetrokken te voelen tot iemand van hetzelfde geslacht, en intieme en seksuele contacten met die persoon te onderhouden”. Met andere woorden, dit verwijst naar uw beweerde romantische relatie met een man, waarover verder meer. Echter, u verklaart dat homoseksueel of gay hetzelfde betekent als hijra. Dit is niet juist, immers in meerdere Zuidoost-Aziatische landen wordt hiervoor niet voor niets het synoniem ‘third gender’ of transgender gebruikt. Immers, de genderidentiteit wordt begrepen als een “intieme en persoonlijke beleving door elk individu van zijn gender ongeacht of deze ervaring overeenkomt met het geslacht dat bij de geboorte is vastgesteld (...) mee in acht genomen de persoonlijk lichamelijke ervaring” (principes van de Yogyakarta). Hijra’s verklaren een vrouwelijke ziel te hebben in een mannelijk lichaam. Dit zegt met andere woorden op zich niets over de seksuele oriëntatie van deze persoon. Dat zij vaak het slachtoffer zijn van prostitutie en/of seksueel misbruik door mannen (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map, p. 13) betekent daarom niet dat zij steeds een homoseksuele geaardheid hebben. Daarbij moet worden opgemerkt dat hijra’s al eeuwenlang bekend zijn in Zuid-Azië en dat bovenstaande beschrijvingen dus allerm minst obscuur of moeilijk te bevatten zouden zijn, zeker voor uzelf als vermeend direct betrokkene. Uit bovenstaande informatie blijkt integendeel dat u helemaal niet bekend bent met de betekenis van de termen gay en hijra, hetgeen een heel belangrijke indicatie is dat u zich wel zo voordoet, maar dat dit niet met de werkelijkheid overeenstemt. Integendeel, u baseert zich op stereotiepen die bovendien fout zijn. Aangezien u voornamelijk de term ‘gay’ hanteert tijdens het gehoor, en geen enkele toelichting kan geven bij uw persoonlijk beleving als ‘hijra’ (p. 4, 5, 7) gaat het CGVS er in het voordeel van de leesbaarheid, voor de rest van deze beslissing uit van uw claim van homoseksueel als seksuele geaardheid, zonder daarbij uit het oog te verliezen dat u blijkbaar de beiden zou bedoelen.

Verder bent u uiterst onduidelijk over de periode en de omstandigheden waarin u zich bewust zou zijn geworden van uw homoseksualiteit.

In eerste instantie verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u uw homoseksualiteit pas in België ontdekte door de toenaderingen van uw huidige vriend. Bij het CGVS echter vermeldt u dat u zich al hijra noemt sinds u 18 tot 20 jaar was, toen u dus nog in Bangladesh leefde. Dit is duidelijk tegenstrijdig, zeker gezien u expliciet stelt dat hijra en homo hetzelfde betekent. Verder gevraagd door het CGVS of u deze ontdekking destijds met anderen had gedeeld wordt de onduidelijkheid nog groter. Plots zou u toch niet al geweten hebben dat dit (homoseksualiteit) bestond. Vervolgens geeft u aan dat u er al wel van mannen hield maar er niets aan deed omdat het een moslimland betreft. Bij meermaals aandringen door het CGVS om toch eenduidig aan te geven of u in Bangladesh al dan niet uw beweerde homoseksuele voorkeur al kende, verklaart u tenslotte dat u in Bangladesh niets over gays wist. Echter zeker gezien uw vermenging van de termen gay en hijra is dit een volkomen ongeloofwaardig bewering. Immers het fenomeen van hijra is algemeen bekend in Bangladesh en dit eenvoudige feit proberen ontkennen breekt bijkomend uw algemene geloofwaardigheid af.

Ten tweede valt op dat u de vaagheid over uw seksuele, romantische en relationele ontwikkeling in het algemeen zelf in stand houdt. U bevestigt stellig dat u in uw land nooit enige dergelijke intense interesse had in andere mensen, man of vrouw. Erop gewezen dat dit verbaast, aangezien u uw puberteit al doormaakte, beweert u dat u er niet aan kon denken bij gebrek aan geld. Wanneer het CGVS erop wijst dat bijvoorbeeld kalverliefdes en de ontdekking van seksualiteit volkomen binnen de verwachtingen vallen in de loop van elk mensenleven, beweert u dat u hieraan niet dacht in uw land omdat u geen geld had om te huwen en dat u geen romantische gevoelens mocht hebben. Nochtans had u vrienden waarmee u de tijd doorbracht. Dit zijn bij uitstek momenten waarop jongeren fantaseren over liefde, romantiek en seks. Dat u dit alles categoriek ontkent geeft eerder aan dat u het onderwerp wil afblokken en medewerking weigert over een onderwerp essentieel aan de procedure. U wil de indruk wekken dat uw huidige partner de eerste en enige persoon is die ooit uw romantische, emotionele of seksuele interesse heeft opgewekt, hetgeen overdreven en geforceerd overkomt, zeker in het licht van uw beperkte kennis hierover (zie verder). Bovendien is dit in tegenspraak met wat u daarna verklaart.

Immers, gevraagd naar hoe u ontdekte dat u hijra was in Bangladesh beweert u plots wel dat u gevoelens had maar het aan niemand kon zeggen. Maar wat die gevoelens waren kan u zelfs nu niet toelichten, zogenaamd omdat u het aan niemand kon vertellen op dat moment in het verleden. Bij verder aandringen om in uw woorden uit te leggen wat deze realisatie voor u inhield, verklaart u dat u geen vrouw wilde omdat dit de lasten van een kind met zich meebrengt. Echter het ontbreken van een kinderwens heeft niets te maken met uw seksuele identiteit of seksuele oriëntatie. Uw verklaringen blijven daardoor betekenisloos. Vervolgens zou u een relatie verlangd hebben maar de moed ontbrak u. Het proces van gebeurtenissen of gewaarwordingen die u deden begrijpen dat u homoseksueel bent kan u evenmin toelichten, immers "Ik voelde niets want ik was bezig met studies, en leven...". Verder kan u er helemaal niets over zeggen, kortom wat een kantelmoment zou moeten zijn is volgens uw verklaring een en al vaagheid. Kortom, het sterk geïmproviseerde en uiterst vage karakter van bovenstaande reacties geeft aan dat u deze nochtans belangrijke thema's niet tot nauwelijks heeft doordacht of doorsproken, niet in uw persoonlijke leven en ook niet in het kader van het gehoor bij het CGVS. Uw manifeste gebrek aan medewerking en de ongeloofwaardigheid van uw beweringen maken dat u uw beweerde homoseksualiteit niet aannemelijk maakt.

Ter aanvulling wijst het CGVS er op dat in de periode voor uw gehoor uw Facebook profiel enkele prominente (profiel)foto's toont van uitdagend geklede vrouwen (zie blauwe map). Hoewel u hierover verklaart dat dit niets bijzonders is, lijkt het enigszins in strijd met uw beweringen dat vrouwenlichamen u koud laten. Het staat u vanzelfsprekend vrij om met name uw vriend er niet op te publiceren. Toch voldoet uw uitleg niet dat uw vrienden het erop gezet hadden, immers u was er blijkbaar tevreden mee. Na het gehoor blijkt dat deze foto's gedeeltelijk verwijderd werden. Uw bewering dat uw vriend Shumon de facto uw account zou beheren komt in dit licht stereotiep en ongeloofwaardig over.

Verder zijn uw verklaringen met betrekking tot de reactie van uw omgeving weinig aannemelijk. Immers het CGVS is zich bewust van het feit dat de homoseksuelen kunnen worden verstoten door de Bengaalse samenleving. Inderdaad u verklaart dat u in Bangladesh nooit aanvaard zou worden omdat u verlangt om de rest van uw leven met deze man te delen. Het is in het licht van uw bewering dat u zich pas bewust werd van uw seksuele oriëntatie na de ontmoeting met uw huidige partner, weinig geloofwaardig dat u zonder enige aarzeling een homoseksuele relatie bent begonnen. Het gemak waarmee u de ontdekking van uw homoseksualiteit beleefd lijkt te hebben, terwijl u woonde en werd opgevoed in een islamitische omgeving waar homoseksualiteit ondenkbaar is en een schande betekent voor de hele familie, werpt vragen op en werpt twijfels op over de geloofwaardigheid van uw uitlatingen.

Toen u werd gevraagd wat u voelde tijdens deze bewustwording en hoe u dit met uw geloof in overeenstemming bracht, terwijl homoseksualiteit veroordeeld wordt door de maatschappij waarin u leeft, antwoordde u op volstrekt onduidelijke wijze. U verklaart dat u moslim bent maar u 'vanalles' praktiseert, de islam, inclusief de verplichtingen, maar ook met name "het hindoeïsme en het christendom, etcetera." Gevraagd naar details hierover verklaart u dat u de islam praktiseert omdat u zo geboren bent, maar dat u het evident vindt om mee te doen als een christen u dat vraagt. U heeft enkel een probleem als uw geloof wordt bekritiseerd. Gevraagd naar het oordeel van uw geloof wanneer 2 mannen samenwonen in een romantische relatie, stelt u dat dit betekent dat je gay bent, dat het niet goed is, maar dat u bij de persoon blijft die u graag ziet en het probleem hierbij niet ziet. Wanneer het CGVS verder peilt naar het spanningsveld in uw leven tussen homoseksuele seks, het gebruik van alcohol en uw verklaring dat u nog steeds leeft volgens alle moslim regels, ontwijkt u de vraag. U verklaart dat u zo uw leven zou redden en dat het niet uitmaakt wat iemand is, hetgeen geen enkel inzicht geeft in hoe u deze problematiek beleeft. Kortom het gebrek aan doorleefdheid van uw antwoorden wijst opnieuw in de richting van een opportunistische claim. Uw gebrek aan beraad hierover werpt vragen op. Er is immers een zeker gebrek aan samenhang wanneer men een asielaanvraag indient en zich beroept op de homofobie van zijn land van herkomst zonder dat men zichzelf ook maar één vraag heeft gesteld tijdens de ontdekking van zijn homoseksualiteit, of erger nog, zonder te weten wat de precieze situatie is in Bangladesh inzake homoseksualiteit (zie verder).

Uw moeder en zus zouden op de hoogte zijn van uw homoseksuele relatie met een Belgische man. U vermeldt verrassend genoeg geen enkel probleem dat verband houdt met het onthullen van uw homoseksualiteit aan uw moeder. Over hoe u dit ter sprake bracht bent u opnieuw verward. Eerst beweert u dat u uw schoonbroer inlichtte, en dat uw moeder het zo te weten kwam; vervolgens verklaart u dat u het zelf aan uw moeder vertelde. Zij zou dit direct aanvaard hebben omdat u zich moest zien te redden hoe u kan. Zij zou ook even met uw partner hebben gesproken en dit goed hebben gevonden. Gevraagd naar waarom dit zo gemakkelijk aanvaard werd door uw moeder stelt u dat zij u de vrijheid gaf om te doen wat best is voor u. Zij zou ook geen conflict hebben gezien met haar geloof of daar niets over gezegd hebben. Ook uw zus zou niets te zeggen hebben door de acceptatie van uw moeder. Het CGVS vraagt zich daarom sterk af of u wel echt uw familie heeft ingelicht over uw homoseksualiteit.

Uw verklaringen met betrekking tot uw huidige partner kunnen de twijfels over uw beweerde homoseksualiteit niet wegnemen. Immers enerzijds moet u minstens in staat zijn om een hele reeks biografische en objectieve basiselementen te geven met betrekking tot uw partner omdat u aangeeft dat u elkaar goed kent. Anderzijds moet u in staat zijn om tastbare elementen te verschaffen over meer subjectieve elementen over hem. U blijkt evenwel heel beperkt te kunnen antwoorden op beide type vragen, hetgeen de authenticiteit van de relatie sterk in vraag stelt. Immers het is niet omdat 2 mannen een dak zouden delen en eventueel ook seks hebben met elkaar, dat er daarom sprake is van een oprechte homoseksuele relatie tussen twee homoseksuele mannen. Het is de invulling van dit samenleven die er het ware karakter van bepaalt. Zoals blijkt uit de informatie van het CGVS is seks tussen 2 mannen in Bangladesh niet noodzakelijk steeds te beschouwen als een homoseksuele relatie, maar is seks tussen mannen in sommige gevallen zelfs als 'normaal' te beschouwen.

Zo kan u opvallend weinig specifieke anekdotes aanhalen die u samen meemaakte. U vertelt over een familiefeest, maar gevraagd naar andere, eventueel minder aangename ervaringen, blijft u het antwoord schuldig. U haalt enkel aan dat er weleens een taalprobleem is. De korte en onwillige antwoorden op deze vragen springen in het oog. Immers u beweert dat u samen een toekomst wil opbouwen. Verder zou u nooit onigheden hebben, hetgeen weinig aannemelijk is wanneer het een gelijkwaardige, eerlijke, toekomstgerichte relatie zou betreffen. Het is immers niet onredelijk te verwachten dat u alles zou doen om een partner te leren kennen en dat het daarbij al eens kan botsen.

Voor wat betreft uw kennis van uw partner blijkt dat dit ernstig tekort schiet. Niet alleen bent u slecht op de hoogte van een aantal feitelijke gegevens, bovendien blijft u opvallend oppervlakkig wanneer het de vragen de kern en de aard van uw relatie raken. Zo kan u de achternaam van uw partner niet herhalen. U noemt zijn leeftijd, maar kan geen geboortedatum zeggen. Vervolgens bent u niet in staat om te herhalen wat hij in zijn brief heeft geschreven om uw zaak te bepleiten, wat wijst op een verwonderlijk gebrek aan interesse voor de procedure. U kan bijvoorbeeld niets vertellen over hoe hij uw relatie beschrijft. Wellicht is dit gedeeltelijk verklaarbaar door uw taalhandicap, aangezien u nauwelijks Engels spreekt. Toch bent u nu 4 jaar in België en is het verwonderlijk dat u de taal niet leert van de man van wie u beweert dat u de rest van uw leven wil doorbrengen. Gevraagd om te vertellen over wat hij voor u voelt en hoe hij de relatie beschrijft weet u enkel te zeggen dat het goed is, u tijd doorbrengt, samen slaapt en uitgaat en alles doet. Ook de beschrijving van uw relatie is bepaald vaag. Voor wat uw dagelijkse routines betreft, bent u erg kort: u staat op, gaat naar buiten, gaat weer slapen en kijkt soms naar de voetbal. Dat u zo weinig weet te zeggen over uw partner en uw relatie lijkt vooral een indicatie dat het, vanuit uw standpunt, vermoedelijk gaat om een oppervlakkige, zelfs functionele relatie, die het CGVS niet heeft kunnen overtuigen voor wat betreft uw seksuele geaardheid. In elk geval toont u hiermee niet voldoende overtuigend aan dat mannen uw exclusieve seksuele, romantische en relationele voorkeur hebben, in België maar ook in Bangladesh.

Voor wat betreft de concrete invulling van uw gemeenschappelijke toekomst blijft u ook op de oppervlakte. U wil samenleven tot u sterft. Nochtans kan u niet aangeven hoe u dit bijvoorbeeld onderling financieel heeft geregeld. Gezien de afwezigheid van eigen inkomsten is dit bepaald geen detail vanuit uw standpunt gezien. Toch kan u slechts zeggen dat hij 'iets' zal doen als hij overlijdt en beweert u dat hij u 'waarschijnlijk' een zal huis geven en voor uw toekomst zorgen. De aanvulling dat het in Gods handen zou zijn wat er dan gebeurt wijst er echter op dat u hier geen duidelijke en concrete afspraken over heeft gemaakt, laat staan dat u feitelijke maatregelen heeft getrokken. Zo leerde u nog geen Nederlands omdat u wilde wachten op het gehoor bij het CGVS. Gezien uw bewering dat u elkaar heel veel heeft beloofd, inclusief eeuwige trouw tot zelfs na de dood, is het vreemd dat u een administratieve procedure afwacht vooraleer aan uw onderlinge communicatie te werken. Integendeel, samengenomen met uw verklaring dat u geen probleem voorziet bij terugkeer in Bangladesh, tenzij die van uw oorspronkelijke relaas, lijkt het er sterk op dat uw relatie ten dienste staat van uw onderhoud en een eventueel verblijfsrecht in België.

Verder heeft u geen idee van zijn eerdere relaties, noch van andere feiten uit zijn verleden. Hij heeft u hier niets over verteld. U vroeg er ook niet naar. U ontmoette enkele van zijn homoseksuele vrienden, maar heeft geen idee of dit ex-partners van hem zijn. U weet ook niet of hij vrouwelijke partners heeft gehad. Voor wat betreft zijn professionele achtergrond weet u evenmin iets te zeggen. U zag een gereedschapskist liggen in zijn huis en vermoedt hierdoor dat dit iets met zijn werk te maken heeft. Ook over zijn opleiding weet u niets te zeggen. Zijn hobby zou zijn om van u te houden. U weet niet met zekerheid te zeggen of uw vriend geïnteresseerd is in politiek. U weet niet of hij vroeger actief was in het verenigingsleven. U weet evenmin of hij lid is of was van gay organisaties. Gevraagd naar interesses voor uw komst ontwijkt u opnieuw de vraag: hij zou geen relatie hebben gehad en slechts de rest van zijn leven met u willen doorbrengen. Gevraagd naar hoe het komt dat u niets over dit alles weet, verklaart u dat u over romantiek spreekt. Gevraagd naar verdere details, zou dit gaan over op restaurant gaan, samen slapen en elkaar kussen. Wanneer het CGVS u er op wijst dat een meer uitgebreide toelichting over uw relationele en romantische interesse en engagement in elkaar heel

belangrijk zijn in het kader van dit gehoor geraakt u weer niet verder dan dat u gelukkig bent en het samen fijn vindt.

Overigens beweert u aanvankelijk dat zijn familie blij is voor u (p. 12). Toch blijkt even later dat zijn familie officieel niet eens weet dat u een relatie heeft, ze zouden denken dat hij u een plezier doet als jongere broer door onderdak te bieden (p. 18). U zou zijn broers hebben ontmoet, maar kan niet op begrijpelijke wijze twee van de drie namen aan het CGVS zeggen. Kortom u kan moeilijk spreken van een openbare relaties als noch zijn, noch uw directe leefomgeving weten hoe de vork in de steel zou zitten. Integendeel, het overtuigt het CGVS niet van het bestaan van een oprechte en authentieke relatie.

Voorts stelt het CGVS vast dat u een heel beperkte kennis heeft over homoseksualiteit in het algemeen. Zoals hoger aangegeven blijkt dit al uit uw verwarrende gebruik van de termen hijra/homoseksueel. Daarnaast was u misschien in Bangladesh niet klaar voor een relatie, wat niet wegneemt dat u zou hebben kunnen horen spreken over bepaalde plaatsen of media (websites) die geschikt zijn voor homoseksuele ontmoetingen. Nochtans kent u hier niets over. Aangezien u niet terug zou durven naar Bangladesh is het niet onredelijk om aan te nemen dat u interesse toonde voor faits divers die in de media zijn verschenen en die u hebben aangesproken door de overeenkomst met uw situatie. Nochtans kan u geen enkele concrete gebeurtenissen of feiten met betrekking tot de homoseksuele (of hijra) gemeenschap in Bangladesh aanhalen. Toen u werd ondervraagd over de wetten die homoseksuelen betreffen in uw land, was u niet in staat om te antwoorden. Over dergelijke Bengaalse wetten weet u slechts te zeggen dat het niet goed is en dat je met een vrouw moet trouwen, op straffe van de dood. Gevraagd naar concrete voorbeelden wanneer dat gebeurt is geeft u aan dat 'gay dingen' pas bestonden van na uw vertrek en dat u het eigenlijk niet weet. U kan evenmin iets zeggen over de wetgeving in België met betrekking tot homoseksuele relaties. U weet met name niet of in België homoseksuele koppels kinderen mogen adopteren. Kortom u geeft geenszins de indurk betrokken te zijn bij het thema.

Voor wat betreft uw vrees om terug te keren verwijst u naar uw vorige asielaanvraag, maar voorziet u geen problemen omwille van uw beweerde homoseksualiteit. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat men u zou kunnen doden, beweert u dan weer dat u volgens de islam en volgens de wet mag worden gedood. De extreem variabele manier waarop u uw vrees beschrijft is opnieuw een indicatie dat u zich niet tot nauwelijks heeft ingeleefd in hoe in concreto het leven er zou uitzien voor een openlijk homoseksuele man in Bangladesh. Ze is algemeen en ongenueanceerd. Gevraagd naar informatie waarover u in dit verband gezocht heeft weet u enkel te zeggen dat u op het nieuws zag dat mannen in Dhaka relaties hebben. Op Facebook zou u hierover niets ontdekt hebben, hetgeen ook al vreemd is gezien het grote aantal hits bij 'gay' en 'Bangladesh'. Gevraagd naar organisaties die de rechten van homoseksuelen beschermen in Bangladesh, weet u opnieuw enkel te zeggen dat u 'iets' op het nieuws zag in Dhaka. U kan geen namen en doelstellingen benoemen van enkele van dergelijke organisaties, immers volgens u zouden in totaal slechts "20 tot 22 mensen gay zijn in Bangladesh". Over hate crimes tegen homoseksuelen, bijvoorbeeld een dubbele moord die plaatsvond in april 2016 (zie info in de blauwe map), vermeldt u zelfs helemaal niets. Uw desinteresse is frappant.

Ook in België kent u geen organisaties die gay mensen verenigen, sociaal of om voor rechten op te komen. U verklaart dat u aanwezig was op een 'programma in juni of juli', maar weet niet te zeggen dat dit festival en parade de (gay) Pride wordt genoemd. Gevraagd naar symbolen van LGTB wereldwijd beweert u dat dit dansen en bier drinken zou zijn. Gevraagd naar uiterlijke tekenen op bijvoorbeeld festivals meent u dat gay mensen een brief krijgen. Kortom uit deze oppervlakkige en frivole antwoorden blijkt duidelijk dat u niets weet te zeggen waaruit blijkt dat u iets van verbinding of omgang heeft met de LGBT gemeenschap in de ruimste zin van het woord.

Verder blijkt dat u nauwelijks tot geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in België kent, terwijl u hier al bijna 4 jaar bent. Er wordt u niet gevraagd of u deze plaatsen regelmatig bezoekt, de vraag is of u zich bekend heeft gemaakt met het milieu, hetgeen hier niet zo blijkt te zijn. U weet dat er in Brussel bij de Grand Place een gay bar is maar kent de naam niet. Nochtans verklaart u dat u zich daar op uw gemak voelt. Verder weet u niet veel te vertellen, hetgeen niet wijst op een actieve interesse in het gay milieu. Op zich is dit zeker geen vereiste om overtuigend te zijn met betrekking tot uw geaardheid; het is wel een bijkomend element dat vragen doet rijzen over uw geaardheid en de mate waarin u bereid bent hiervoor uit te komen.

Voor wat betreft de documenten die u neerlegt herhaalt het CGVS dat u niet onomstotelijk uw identiteit heeft kunnen bewijzen. Het nationaliteitscertificaat en de geboorteakte die u neerlegt betreffen immers gemakkelijk vervalsbare kopies. Een geboorteakte of een nationaliteitscertificaat geeft bovendien wel een indicatie van uw identiteit maar is geen onweerlegbaar bewijs. Bovendien heeft u niet voldoende kunnen verklaren waarom u niet over een identiteitskaart beschikt. Immers zoals duidelijk blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die is bijgevoegd aan de blauwe map van het dossier, heeft nagenoeg de volledige Bengaalse bevolking naar aanleiding van de verkiezingen van

2008 een elektronische identiteitskaart ontvangen. Aangezien hier allerlei voordelen aan verbonden zouden worden had deze registratie een enorm succes. In 2008 zou u 20 jaar geweest zijn en dus stemgerechtigd. U kan niettemin zo geen kaart voorleggen en kan ook niet voldoende verklaren hoe dit mogelijk is (p. 3). Zo antwoordt u meermaals naast de vraag en lijkt het er zelfs op dat u in de war bent over uw eigen verklaringen met betrekking tot uw leeftijd en het moment van uw vertrek. Eerst stelt u dat identiteitskaarten niet bestonden voordat u vertrok (volgens uw verklaringen was dit op 7 juli 2012). Op aangeven van het CGVS dat de nieuwe kaarten toen al beschikbaar waren vraagt u hoe oud u dan was. Het CGVS vraagt u om deze vraag zelf te beantwoorden waarop u stelt dat een identiteitskaart pas kan “als je 20 of 18 bent, ik was toen niet zo oud.” Opnieuw spreekt u zichzelf tegen: ofwel bestonden ze nog niet en dan vertrok u al ruim voor 2012, ofwel ontkent u objectief beschikbare informatie. Hierop beweert u dat de kaarten niet bestonden binnen uw district, dus niet correct is. Overigens suggereren het grote aantal links naar Italiaanstalige Facebookgroepen waarop uw Facebookprofiel is geabonneerd (zie blauwe map), dat u wellicht een tijdlang in Italië hebt verbleven en dat u dus niet de waarheid spreekt over uw reisweg en reisdata.

Gevraagd naar andere bewijskrachtige stukken die uw identiteit en uw leven in Bangladesh kunnen aantonen blijft u opnieuw in gebreke. Gevraagd naar waarom uw moeder of uw zus, met wie u een heel regelmatig contact heeft, u niet konden helpen na 4 jaar verblijf in België blijft u een adequaat schuldig (p. 2). U verklaart dat vrouwen niets kunnen sturen omdat ze niets weten en geen ervaring hebben. Dit argument is niet aanvaardbaar. Als zij in staat zijn om te bellen of te mailen, zullen zij ook in staat zijn om een brief naar het postkantoor te brengen. Het gebrek aan bewijskrachtige stukken versterkt het vermoeden dat u uw echte identiteit voor het CGVS tracht te verhullen of al erg lang weg bent uit Bangladesh. Gevraagd naar bijvoorbeeld een rijbewijs, onderwijsdocumenten, of stukken met betrekking tot jobs antwoordt u volledig naast de kwestie: “De persoon die iets tegen mij heeft zoekt mij nog steeds en gelukkig weet hij niet waar ik ben”. Hoe dan ook, hierdoor kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat andere documenten die u neerlegde of nog zou neerleggen wel degelijk uzelf betreffen. Gelet op deze vaststellingen, samen met het feit dat vervalste juridische documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh (zie blauwe map, Subject Related Briefing “Bangladesh “Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh”) kan geen doorslaggevende waarde worden gehecht aan de echtheid van de door u voorgelegde documenten. Bovendien kan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Echter, zoals blijkt uit de bespreking hoger, wordt uw asielrelaas gekenmerkt door tal van vaagheden en onaannemelijkheden waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnd wordt.

De verklaringen met betrekking tot de daden die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar uw land hebben het CGVS niet kunnen overtuigen voor wat het bestaan van een risico voor u in geval van terugkeer betreft omdat ze niet geloofwaardig werden geacht. In het onderhavige geval, wijst het onderzoek niet uit dat er in uw hoofde in geval van terugkeer naar uw land een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming. Na rekening te hebben gehouden met alle elementen van uw profiel en de door u neergelegde documenten, kan redelijkerwijs besloten worden dat er geen risico bestaat dat u vervolgd zal worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst of dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat in uw hoofde zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst stelt verzoeker dat hij volhardt in zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Hij meent dat de eerdere negatieve beslissing verder niet ter zake doet en wijst erop dat hij in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag een volledig nieuwe vrees heeft ingeroepen.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij zijn geaardheid niet eerder vermeldde omwille van zijn onwetendheid, *“zowel op het vlak van het belang van zijn geaardheid in een asielprocedure, als de onmogelijkheid om zijn gevoelens te benoemen bij de eerste aanvraag”*. Hij stelt dat hij zijn homoseksualiteit pas echt is beginnen te beleven in België. Hij wijst erop dat hij de inhoud van de Conventie van Genève niet kent, hetgeen volgens hem niet kan worden verwacht van een onderdaan van Bangladesh, en dat hij dus niet wist dat zijn geaardheid ook een grond voor asiel kon vormen. Ook zijn voormalige raadsman heeft hem hier niet over geïnformeerd. Hij benadrukt nogmaals dat zijn homoseksualiteit bij zijn aankomst in België *“nog niet zo uitgesproken was”* en dat hij zich pas heeft kunnen ontplooiën en uiten in de Westerse wereld. Hij stelt dat hij in Bangladesh geen liefjes heeft gehad of gekend. Hij stelt tevens dat hij zijn homoseksualiteit bij zijn eerste asielaanvraag niet kon verwoorden, omdat *“hij toen zijn ervaringen en gewaarwordingen nog niet kon kanaliseren”*. Voorts benadrukt verzoeker dat hij ondertussen al meer dan een jaar een relatie heeft. *“Indien verzoeker louter een tweede asielaanvraag zou indienen, op basis van opportunisme, zou hij dit al veel eerder gedaan hebben. Verzoeker zou zeer gemakkelijk een aantal foto’s kunnen voorleggen waarop hij te zien was met een aantal andere man en daarvan beweren dat dit zijn vriend was. Dit heeft hij nooit gedaan. Verzoeker beleeft in België echter een langdurige en ware relatie. Verzoeker kan absoluut geen opportunisme verweten worden. Verzoeker beroept zich op zijn relatie, waar niet aan getwijfeld worden, welke een noodzaak van bescherming doet ontstaan.”*

Verder stelt verzoeker dat het verschil tussen “gay” en “hijra” door hem niet volledig was gekend. Hij stelt dat hij het fenomeen van hijra kende, doch gezien zijn onervarenheid in Bangladesh kon hij dit enkel toeschrijven aan homoseksualiteit. Hij meent dat hij tijdens zijn verklaringen nooit heeft laten uitschijnen dat hij zich als man gevangen voelde in een vrouwenlichaam en dat hij duidelijk heeft kunnen duiden dat hij asiel aanvraagt op grond van zijn geaardheid. Hij wijst er verder op dat hij meer dan een jaar na de ontmoeting met zijn partner B.E., met wie hij sinds maart 2015 samenwoont, asiel aanvroeg. Hij stelt dat er in het conservatieve Bangladesh geen plaats is voor homoseksuelen en dat hij dit beseft. Hij meent dat hij een réfugié sur place is geworden.

Betreffende de periode en de omstandigheden waarin hij zich van geaardheid bewust werd, voert verzoeker aan dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid, maar van onwetendheid in zijn hoofde: *“Verzoeker wist dat hij anders was, maar kreeg de kans niet zich te ontwikkelen. Het pas na zijn ontmoeting met B. dat alles op zijn plaats viel.”* Aangaande de foto’s van schaars geklede dames op Facebook, stelt verzoeker dat dit niets te maken heeft met zijn geaardheid: *“Dit is fase in ontplooiingsproces. Verzoekers relatie is bekend bij zijn moeder en zus, maar verder niemand.”*

Vervolgens stelt verzoeker als volgt: *“Het Commissariaat-generaal stelt filosofische vragen over geloof en hoopt hier een duidelijk omschreven antwoord te bekomen. [...] De commissaris-generaal meent echter dat de antwoorden van verzoeker niet duidelijk genoeg waren en bijgevolg niet konden overtuigen. Voor verzoeker is het echter niet gemakkelijk om een duidelijk uiteengezet antwoord te geven op dergelijke morele vragen. Echter impliceert dit niet dat verzoeker daarom geen homoseksueel is. Des te meer, omdat als de antwoorden bekeken worden, er geen onlogische of foutieve antwoorden worden gegeven. Verzoeker heeft het alleen moeilijk om ze te verwoorden. Verzoeker identificeert zich als een islamiet omdat hij islamitisch is opgevoed. Verder stelt verzoeker onmiddellijk dat hij ‘vanalles’ praktiseert. Hiermee bedoelt hij dat hij eerder vrijgevochten is en vindt dat elke godsdienst bepaalde aspecten heeft, waarin hij zich kan vinden. Iedereen mag doen en geloven wat men wenst. Het is duidelijk dat verzoeker geen omljnde visie heeft over zijn geloof of een extreem diepgelovige is. Verzoeker weet dat volgens zijn geloof homoseksualiteit niet aanvaard wordt, maar dat hij bij de persoon wilt blijven die hij graag ziet. Verzoeker heeft zijn hele leven gehoord dat homoseksualiteit slecht is en heeft dit ook onderdrukt in Bangladesh. Verzoeker heeft nooit een relatie gehad in Bangladesh en had ook geen behoefte om dit te onderzoeken. Nu neemt het Commissariaat-generaal verzoeker kwalijk dit niet onderzocht te hebben. Er was voor verzoeker geen aanleiding om na te gaan hoe men in Bangladesh omgaat met homoseksualiteit, gezien verzoeker geen relatie had en ook geen toenadering beleefde in zijn omgeving. De dag van vandaag heeft verzoeker zich volledig ontplooid, en van verzoeker kan niet verlangd worden dat hij nu in Bangladesh terug een leven zou moeten leiden zonder zijn ware geaardheid te kunnen tonen.”*

Vervolgens stelt verzoeker vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) niet lijkt te twifelen aan het feit dat hij met B.E. samenwoont en een bepaalde relatie heeft met hem, maar dat het CGVS lijkt te twifelen aan de oprechtheid van de relatie. Verzoeker stelt dat hij en zijn partner geschokt zijn door deze bewering van het CGVS. Hij wijst erop dat hij en B.E.

sinds maart 2015 een relatie hebben en dat de dokter van B.E. verklaart dat de positieve gevolgen van deze relatie duidelijk zichtbaar zijn. Zowel verzoeker als B.E. hebben een brief opgesteld waarin zij hun relatie beschrijven. Verzoeker stelt ook door de familie van B.E. te zijn omarmd en te worden uitgenodigd voor alle familieaangelegenheden. Verder wijst verzoeker op de foto's die hij bij zijn asielaanvraag heeft neergelegd, alsook op de brief die de familie van B.E. heeft opgesteld en waarin de relatie tussen B.E. en verzoeker wordt bevestigd. Verzoeker wijst tevens op het feit dat hij zijn relatie heeft opgebiecht aan zijn moeder en zus, hetgeen een doorslaggevend moment was. Hij stelt de acceptatie door zijn familie niet te hebben verwacht, doch dit gaf hem moed en hij uit zich nu openlijk. Hij meent dat de veelheid aan voorliggende stukken minstens een begin van bewijs vormen voor de relatie. *“Indien verzoeker enkel maar een relatie zou onderhouden voor de schijn, zou hij evident dit niet allemaal doen.”* Hij wijst er bovendien op dat B.E. veel traumatische gevallen heeft gekend in zijn leven en dat het verlies van verzoeker voor hem ondraaglijk zou zijn. Verzoeker stelt dat hij moeilijk kan vatten dat hij niet wordt geloofd nu hij zijn ware liefde heeft gevonden.

Aangaande zijn kennis over homoseksualiteit in het algemeen stelt verzoeker als volgt: *“Verzoeker heeft zich kunnen ontplooiën in België. Dat verzoeker de kans niet kreeg in zijn land van herkomst doet geen afbreuk op de homoseksuele geaardheid van verzoeker. Verzoeker kreeg geen toenadering in zijn omgeving. Verzoeker kreeg geen enkele impuls van buitenaf om zich ook maar te kunnen ontplooiën.”*

2.2. Stukken

Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift: een verklaring van de psychiater van zijn partner (stuk 3), een brief van de familieleden van zijn partner (stuk 4), een brief van hemzelf (stuk 5), een brief van zijn partner (stuk 6) en een brief van de broer van zijn partner (stuk 7).

Ter terechtzitting legt verzoeker een verklaring van hem en van zijn partner neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de door verzoeker geschreven brief (verzoekschrift, stuk 5) door de Raad niet in overweging genomen

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door het CGVS bij beslissing van 21 februari 2014 besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker aangehaalde asielaanvraag. Het beroep tegen deze beslissing werd bij 's Raads arrest nummer 125 180 van 4 juni 2014 verworpen. In het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag volhardt verzoeker in zijn asielmotieven zoals hij deze uiteenzette in het kader van zijn eerste asielaanvraag en voegt hij toe dat hij “gay” of “hijra” is en een relatie heeft met een Belgische man. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn in het kader van zijn eerste asielaanvraag gebrachte relaas reeds ongeloofwaardig werd bevonden - waaruit reeds blijkt dat hij de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid - en hij in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag geen bijkomende stukken of verklaringen bijbracht die op deze eerdere beoordeling een ander licht zouden kunnen werpen, al omschrijft hij zijn eerdere vluchtmotieven in het kader van onderhavige asielaanvraag nog steeds als de belangrijkste reden voor deze aanvraag;

(ii) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden seksuele geaardheid daar (a) hij geen overtuigende verklaring kan bieden voor het lange tijd talmen met het opwerpen van dit element, terwijl hij verklaart zich reeds in Bangladesh aangetrokken te hebben gevoeld tot mannen, (b) hij niet duidelijk kan aangeven of zijn vrees betrekking heeft op zijn seksuele geaardheid, zijn identiteit of beide, gezien zijn onjuiste en vage verklaringen over het begrip "hijra" en de informatie hieromtrent in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), (c) zijn verklaringen over de periode en de omstandigheden van de ontdekking van zijn homoseksualiteit vaag en uiteenlopend zijn, (d) zijn verklaringen over de reactie van zijn omgeving op zijn homoseksualiteit niet aannemelijk zijn, (e) zijn verklaringen over zijn huidige partner evenmin aannemelijk zijn gezien zijn gebrekkige kennis van deze persoon en zijn vage en niet-doorleefde verklaringen over hun relatie, en (f) zijn kennis over homoseksualiteit in het algemeen in Bangladesh en in België gebrekkig is; en (iii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift hoegenaamd niet in slaagt de voormelde motieven uit de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van enkele van zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen en zijn asielrelaas alsnog *in concreto* aannemelijk te maken, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

Betreffende zijn eerste asielaanvraag dient vooreerst vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat de asielmotieven die hij toen inriep nog steeds de belangrijkste reden zijn voor onderhavige, tweede asielaanvraag (gehoorverslag CGVS, p. 15 en 19 en administratief dossier, stuk 16, verklaringen 15 en 18). In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker weliswaar dat hij volhardt in zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn eerste asielaanvraag, doch meent hij dat de eerdere weigeringsbeslissing van het CGVS niet ter zake doet en wijst hij erop dat hij in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag een volledig nieuwe vrees heeft ingeroepen. Verzoekers asielrelaas zoals opgeworpen in het kader van zijn eerste asielaanvraag werd reeds ongeloofwaardig bevonden door de commissaris-generaal in zijn beslissing van 21 februari 2014, terwijl het beroep hiertegen bij 's Raads arrest nummer 125 180 van 4 juni 2014 werd verworpen, zodat voormelde beslissing van de commissaris-generaal definitief is geworden. Het louter volhouden in zijn in het kader van zijn eerste asielaanvraag afgelegde verklaringen en de bewering dat de eerdere weigeringsbeslissing niet ter zake doet, kan bezwaarlijk een ander licht werpen op de beoordeling in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Gezien het bedrieglijk karakter van zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn eerste asielaanvraag, zoals dit blijkt uit de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker reeds eerder trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden en dat dit afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Aangaande het nieuw opgeworpen element in het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag, met name verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, dient er vooreerst op gewezen dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerd homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerd homoseksualiteit in de context van de homofobe Bengaalse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Gezien het geheel der motieven in de bestreden beslissing en na lezing van het gehoorverslag dient besloten dat aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid niet het minste geloof kan worden gehecht. Verzoekers verklaringen zijn immers dermate vaag, niet-doorleefd en uiteenlopend dat volledig afbreuk wordt gedaan aan de oprechtheid en de geloofwaardigheid ervan.

Betreffende de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker geen overtuigende verklaring biedt voor het feit dat hij tot het indienen van onderhavige, tweede asielaanvraag wachtte om bescherming te vragen omwille van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid, komt verzoeker in

zijn verzoekschrift niet verder dan te herhalen dat hij zijn homoseksualiteit pas in België echt is beginnen te beleven en dat hij pas in de Westerse wereld tot ontplooiing is gekomen. Nochtans verklaarde verzoeker meermaals dat hij zich reeds in Bangladesh aangetrokken voelde tot mannen. Dat hij in Bangladesh geen liefjes had, doet hieraan geen afbreuk.

Er dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift de motieven in de bestreden beslissing tracht te weerleggen aan de hand van blote, vage en algemene bewoordingen. Zo stelt hij dat hij in België pas zijn homoseksualiteit echt kon beginnen te beleven en dat hij ten tijde van zijn eerste asielaanvraag zijn ervaringen en gewaarwordingen nog niet kon kanaliseren. Verzoekers eerste asielaanvraag dateert evenwel van 22 augustus 2012. Dat verzoeker, die beweert zich reeds in Bangladesh te hebben aangetrokken gevoeld tot mannen, er pas bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag op 8 maart 2016 - dus bijna vier jaar na zijn eerste asielaanvraag en nadat hij reeds sinds maart 2015 een vaste relatie zou hebben met de Belg B.E. - in zou slagen om zijn ervaringen en gewaarwordingen te kanaliseren en ook pas dan zich zou realiseren dat hij internationale bescherming behoeft, is in redelijkheid niet aannemelijk. Hoewel kan worden aangenomen dat bij de ontdekking en aanvaarding van een homoseksuele geaardheid een ontwikkelingsproces wordt doorgemaakt door de betrokkene en dat dit de nodige tijd in beslag kan nemen, kan tevens redelijkerwijze worden verwacht dat men na het doorlopen van dit proces aan de hand van doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen dit proces kan beschrijven, *quod non in casu*. In onderhavig verzoekschrift laat verzoeker in het geheel na om op enigerlei wijze *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze dit proces zich in zijn persoonlijk geval zou hebben afgespeeld en slaagt hij er niet in om op afdoende verschoonbare wijze aan te tonen waarom zijn ontwikkelingsproces hem ervan zou hebben weerhouden om zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid reeds eerder te melden bij de Belgische asielinstanties. Dat verzoeker onwetend was over de mogelijkheid om een asielaanvraag te kunnen indienen op basis van zijn seksuele geaardheid, kan gezien verzoekers eerdere ervaringen met de asielprocedure in België bezwaarlijk worden aanvaard. Verzoeker toont bovendien niet aan waarom hij op 8 maart 2016, bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag, dan plots wél zou hebben beseft dat hij naar aanleiding van zijn seksuele geaardheid internationale bescherming behoeft. Dit klemt des te meer daar hij in onderhavig verzoekschrift stelt als volgt: *"In de conservatieve Bangladesh is er geen plaats voor homoseksuelen. Verzoeker beseft dit."* (verzoekschrift, p. 6).

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij "gay" is en dat hij zichzelf nooit heeft voorgesteld als hijra, dient gewezen op het volgende in het gehoorverslag:

"Sinds wanneer noemt u zichzelf hijra?"

Sinds ik 18 tot 20 jaar was, maar in BGD deed ik daar verder niets mee." (gehoorverslag CGVS, p. 4)

In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gemotiveerd dat verzoekers onjuiste verklaringen over de begrippen "gay" en "hijra" de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag op de helling zetten en het opportunistisch karakter ervan aantonen.

Vervolgens dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing tevens op terechte en pertinente wijze als volgt wordt gemotiveerd:

"Verder bent u uiterst onduidelijk over de periode en de omstandigheden waarin u zich bewust zou zijn geworden van uw homoseksualiteit.

In eerste instantie verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u uw homoseksualiteit pas in België ontdekte door de toenaderingen van uw huidige vriend. Bij het CGVS echter vermeldt u dat u zich al hijra noemt sinds u 18 tot 20 jaar was, toen u dus nog in Bangladesh leefde. Dit is duidelijk tegenstrijdig, zeker gezien u expliciet stelt dat hijra en homo hetzelfde betekent. Verder gevraagd door het CGVS of u deze ontdekking destijds met anderen had gedeeld wordt de onduidelijkheid nog groter. Plots zou u toch niet al geweten hebben dat dit (homoseksualiteit) bestond. Vervolgens geeft u aan dat u er al wel van mannen hield maar er niets aan deed omdat het een moslimland betreft. Bij meermaals aandringen door het CGVS om toch eenduidig aan te geven of u in Bangladesh al dan niet uw beweerde homoseksuele voorkeur al kende, verklaart u tenslotte dat u in Bangladesh niets over gays wist. Echter zeker gezien uw vermenging van de termen gay en hijra is dit een volkomen ongeloofwaardig bewering. Immers het fenomeen van hijra is algemeen bekend in Bangladesh en dit eenvoudige feit proberen ontkennen breekt bijkomend uw algemene geloofwaardigheid af.

Ten tweede valt op dat u de vaagheid over uw seksuele, romantische en relationele ontwikkeling in het algemeen zelf in stand houdt. U bevestigt stellig dat u in uw land nooit enige dergelijke intense interesse had in andere mensen, man of vrouw. Erop gewezen dat dit verbaast, aangezien u uw puberteit al doormaakte, beweert u dat u er niet aan kon denken bij gebrek aan geld. Wanneer het CGVS erop wijst dat bijvoorbeeld kalverliefdes en de ontdekking van seksualiteit volkomen binnen de verwachtingen vallen in de loop van elk mensenleven, beweert u dat u hieraan niet dacht in uw land omdat u geen geld

had om te huwen en dat u geen romantische gevoelens mocht hebben. Nochtans had u vrienden waarmee u de tijd doorbracht. Dit zijn bij uitstek momenten waarop jongeren fantaseren over liefde, romantiek en seks. Dat u dit alles categoriek ontkent geeft eerder aan dat u het onderwerp wil afblokken en medewerking weigert over een onderwerp essentieel aan de procedure. U wil de indruk wekken dat uw huidige partner de eerste en enige persoon is die ooit uw romantische, emotionele of seksuele interesse heeft opgewekt, hetgeen overdreven en geforceerd overkomt, zeker in het licht van uw beperkte kennis hierover (zie verder). Bovendien is dit in tegenspraak met wat u daarna verklaart. Immers, gevraagd naar hoe u ontdekte dat u hijra was in Bangladesh beweert u plots wel dat u gevoelens had maar het aan niemand kon zeggen. Maar wat die gevoelens waren kan u zelfs nu niet toelichten, zogenaamd omdat u het aan niemand kon vertellen op dat moment in het verleden. Bij verder aandringen om in uw woorden uit te leggen wat deze realisatie voor u inhield, verklaart u dat u geen vrouw wilde omdat dit de lasten van een kind met zich meebrengt. Echter het ontbreken van een kinderwens heeft niets te maken met uw seksuele identiteit of seksuele oriëntatie. Uw verklaringen blijven daardoor betekenisloos. Vervolgens zou u een relatie verlangd hebben maar de moed ontbrak u. Het proces van gebeurtenissen of gewaarwordingen die u deden begrijpen dat u homoseksueel bent kan u evenmin toelichten, immers "Ik voelde niets want ik was bezig met studies, en leven...". Verder kan u er helemaal niets over zeggen, kortom wat een kantelmoment zou moeten zijn is volgens uw verklaring een en al vaagheid. Kortom, het sterk geïmproviseerde en uiterst vage karakter van bovenstaande reacties geeft aan dat u deze nochtans belangrijke thema's niet tot nauwelijks heeft doordacht of doorsproken, niet in uw persoonlijke leven en ook niet in het kader van het gehoor bij het CGVS. Uw manifeste gebrek aan medewerking en de ongeloofwaardigheid van uw beweringen maken dat u uw beweerde homoseksualiteit niet aannemelijk maakt.

Ter aanvulling wijst het CGVS er op dat in de periode voor uw gehoor uw Facebook profiel enkele prominente (profiel)foto's toont van uitdagend geklede vrouwen (zie blauwe map). Hoewel u hierover verklaart dat dit niets bijzonders is, lijkt het enigszins in strijd met uw beweringen dat vrouwenlichamen u koud laten. Het staat u vanzelfsprekend vrij om met name uw vriend er niet op te publiceren. Toch voldoet uw uitleg niet dat uw vrienden het erop gezet hadden, immers u was er blijkbaar tevreden mee. Na het gehoor blijkt dat deze foto's gedeeltelijk verwijderd werden. Uw bewering dat uw vriend Shumon de facto uw account zou beheren komt in dit licht stereotiep en ongeloofwaardig over."

Opnieuw komt verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift niet verder dan de blote bewering dat hij wegens zijn onwetendheid wel wist dat hij anders was, maar dat hij pas in België zich kon ontwikkelen en tot het besef kwam dat hij homoseksueel is. Er kan evenwel niet worden ingezien waarom verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken niet reeds zou hebben kunnen vermelden dat hij reeds in Bangladesh gevoelens had voor mannen in de plaats van uitdrukkelijk te verklaren dat hij in Bangladesh zelfs niet wist van het bestaan van homoseksuelen. De uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift betreft dan ook louter een gekunstelde *post factum*-verklaring die duidelijk na reflectie tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing. Aangaande de foto's van schaars geklede dames op zijn Facebookprofiel, stelt verzoeker enerzijds dat dit niets te maken heeft met zijn geaardheid en anderzijds dat dit een fase is "in het ontplooiingsproces". Deze verklaringen zijn niet met elkaar verzoenbaar. De foto's op zijn Facebookprofiel werden blijkens de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') bovendien geplaatst in het jaar 2015, het jaar waarin hij zijn relatie met B.E. zou zijn begonnen en dus redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn "ontplooiingsproces" in een vergevorderd stadium was. Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker eventueel niet wenst om zijn beweerde homoseksuele geaardheid op zijn Facebookprofiel tentoon te spreiden - hoewel hij in zijn verzoekschrift verklaart zich nu openlijk te uiten (p. 8) - vormen deze foto's alleszins geen positieve indicatie voor zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

"Verder zijn uw verklaringen met betrekking tot de reactie van uw omgeving weinig aannemelijk. Immers het CGVS is zich bewust van het feit dat de homoseksuelen kunnen worden verstoten door de Bengaalse samenleving. Inderdaad u verklaart dat u in Bangladesh nooit aanvaard zou worden omdat u verlangt om de rest van uw leven met deze man te delen. Het is in het licht van uw bewering dat u zich pas bewust werd van uw seksuele oriëntatie na de ontmoeting met uw huidige partner, weinig geloofwaardig dat u zonder enige aarzeling een homoseksuele relatie bent begonnen. Het gemak waarmee u de ontdekking van uw homoseksualiteit beleefd lijkt te hebben, terwijl u woonde en werd opgevoed in een islamitische omgeving waar homoseksualiteit ondenkbaar is en een schande betekent voor de hele familie, werpt vragen op en werpt twijfels op over de geloofwaardigheid van uw uitlatingen.

Toen u werd gevraagd wat u voelde tijdens deze bewustwording en hoe u dit met uw geloof in overeenstemming bracht, terwijl homoseksualiteit veroordeeld wordt door de maatschappij waarin u leeft, antwoordde u op volstrekt onduidelijke wijze. U verklaart dat u moslim bent maar u 'vanalles'

praktiseert, de islam, inclusief de verplichtingen, maar ook met name "het hindoeïsme en het christendom, etcetera." Gevraagd naar details hierover verklaart u dat u de islam praktiseert omdat u zo geboren bent, maar dat u het evident vindt om mee te doen als een christen u dat vraagt. U heeft enkel een probleem als uw geloof wordt bekritiseerd. Gevraagd naar het oordeel van uw geloof wanneer 2 mannen samenwonen in een romantische relatie, stelt u dat dit betekent dat je gay bent, dat het niet goed is, maar dat u bij de persoon blijft die u graag ziet en het probleem hierbij niet ziet. Wanneer het CGVS verder peilt naar het spanningsveld in uw leven tussen homoseksuele seks, het gebruik van alcohol en uw verklaring dat u nog steeds leeft volgens alle moslim regels, ontwijkt u de vraag. U verklaart dat u zo uw leven zou redden en dat het niet uitmaakt wat iemand is, hetgeen geen enkel inzicht geeft in hoe u deze problematiek beleeft. Kortom het gebrek aan doorleefdheid van uw antwoorden wijst opnieuw in de richting van een opportunistische claim. Uw gebrek aan beraad hierover werpt vragen op. Er is immers een zeker gebrek aan samenhang wanneer men een asielaanvraag indient en zich beroept op de homofobie van zijn land van herkomst zonder dat men zichzelf ook maar één vraag heeft gesteld tijdens de ontdekking van zijn homoseksualiteit, of erger nog, zonder te weten wat de precieze situatie is in Bangladesh inzake homoseksualiteit (zie verder).

Uw moeder en zus zouden op de hoogte zijn van uw homoseksuele relatie met een Belgische man. U vermeldt verrassend genoeg geen enkel probleem dat verband houdt met het onthullen van uw homoseksualiteit aan uw moeder. Over hoe u dit ter sprake bracht bent u opnieuw verward. Eerst beweert u dat u uw schoonbroer inlichtte, en dat uw moeder het zo te weten kwam; vervolgens verklaart u dat u het zelf aan uw moeder vertelde. Zij zou dit direct aanvaard hebben omdat u zich moest zien te redden hoe u kan. Zij zou ook even met uw partner hebben gesproken en dit goed hebben gevonden. Gevraagd naar waarom dit zo gemakkelijk aanvaard werd door uw moeder stelt u dat zij u de vrijheid gaf om te doen wat best is voor u. Zij zou ook geen conflict hebben gezien met haar geloof of daar niets over gezegd hebben. Ook uw zus zou niets te zeggen hebben door de acceptatie van uw moeder. Het CGVS vraagt zich daarom sterk af of u wel echt uw familie heeft ingelicht over uw homoseksualiteit."

De door de commissaris-generaal gestelde vragen tijdens het gehoor op het CGVS met betrekking tot de link tussen verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en zijn geloofsovertuiging kunnen bezwaarlijk worden beschouwd als "filosofische vragen over geloof". Indien verzoeker in onderhavig verzoekschrift beweert dat hij pas in België tot ontplooiing is gekomen en zich nu openlijk te uiten, kan niet worden ingezien waarom het voor hem moeilijk zou zijn om op deze vragen te antwoorden. Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat verzoeker, gezien zijn islamitische opvoeding en het feit dat hij stelt dat hij zijn hele leven heeft gehoord dat homoseksualiteit slecht is en dit in Bangladesh heeft onderdrukt (verzoekschrift, p. 7), na het doorlopen en blijkens zijn verklaringen voltooiën van zijn ontplooiingsproces in België in staat is op een coherente, doorleefde en geloofwaardige wijze te verhalen over zijn zienswijze op de relatie tussen zijn seksuele geaardheid en zijn geloofsovertuiging, *quod non*. Dit klemt des te meer daar hij in onderhavig verzoekschrift stelt te weten dat volgens zijn geloof homoseksualiteit niet wordt aanvaard. Waar verzoeker nog stelt dat hij nooit een relatie had in Bangladesh en dat hij geen behoefte had dit verder te onderzoeken, wordt eens te meer het ongeloofwaardig en niet-doorleefd karakter van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid aangeduid. Immers, redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, indien hij werkelijk in Bangladesh reeds gevoelens had voor mannen en wetende dat de Bengaalse samenleving en zijn islamitische geloofsovertuiging op gespannen voet staan met deze gevoelens, minstens over interne denkprocessen zou kunnen verhalen. Het loutere feit dat hij geen relatie had in Bangladesh en geen toenadering beleefde in zijn omgeving, staat hieraan geenszins in de weg. Op geen enkele wijze toont verzoeker (*in concreto*) aan dat een impuls van buitenaf noodzakelijk zou zijn om zijn gevoelens reeds in Bangladesh of bij het indienen van zijn eerste asielaanvraag zelf te onderzoeken en/of te bedenken.

Wat betreft verzoekers voorgehouden relatie met de Belgische man B.E. wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt:

"Uw verklaringen met betrekking tot uw huidige partner kunnen de twijfels over uw beweerde homoseksualiteit niet wegnemen. Immers enerzijds moet u minstens in staat zijn om een hele reeks biografische en objectieve basiselementen te geven met betrekking tot uw partner omdat u aangeeft dat u elkaar goed kent. Anderzijds moet u in staat zijn om tastbare elementen te verschaffen over meer subjectieve elementen over hem. U blijkt evenwel heel beperkt te kunnen antwoorden op beide type vragen, hetgeen de authenticiteit van de relatie sterk in vraag stelt. Immers het is niet omdat 2 mannen een dak zouden delen en eventueel ook seks hebben met elkaar, dat er daarom sprake is van een oprechte homoseksuele relatie tussen twee homoseksuele mannen. Het is de invulling van dit samenleven die er het ware karakter van bepaalt. Zoals blijkt uit de informatie van het CGVS is seks tussen 2 mannen in Bangladesh niet noodzakelijk steeds te beschouwen als een homoseksuele relatie, maar is seks tussen mannen in sommige gevallen zelfs als 'normaal' te beschouwen.

Zo kan u opvallend weinig specifieke anekdotes aanhalen die u samen meemaakte. U vertelt over een familiefeest, maar gevraagd naar andere, eventueel minder aangename ervaringen, blijft u het antwoord schuldig. U haalt enkel aan dat er weleens een taalprobleem is. De korte en onwillige antwoorden op deze vragen springen in het oog. Immers u beweert dat u samen een toekomst wil opbouwen. Verder zou u nooit onigheden hebben, hetgeen weinig aannemelijk is wanneer het een gelijkwaardige, eerlijke, toekomstgerichte relatie zou betreffen. Het is immers niet onredelijk te verwachten dat u alles zou doen om een partner te leren kennen en dat het daarbij al eens kan botsen.

Voor wat betreft uw kennis van uw partner blijkt dat dit ernstig tekort schiet. Niet alleen bent u slecht op de hoogte van een aantal feitelijke gegevens, bovendien blijft u opvallend oppervlakkig wanneer het de vragen de kern en de aard van uw relatie raken. Zo kan u de achternaam van uw partner niet herhalen. U noemt zijn leeftijd, maar kan geen geboortedatum zeggen. Vervolgens bent u niet in staat om te herhalen wat hij in zijn brief heeft geschreven om uw zaak te bepleiten, wat wijst op een verwonderlijk gebrek aan interesse voor de procedure. U kan bijvoorbeeld niets vertellen over hoe hij uw relatie beschrijft. Wellicht is dit gedeeltelijk verklaarbaar door uw taalhandicap, aangezien u nauwelijks Engels spreekt. Toch bent u nu 4 jaar in België en is het verwonderlijk dat u de taal niet leert van de man van wie u beweert dat u de rest van uw leven wil doorbrengen. Gevraagd om te vertellen over wat hij voor u voelt en hoe hij de relatie beschrijft weet u enkel te zeggen dat het goed is, u tijd doorbrengt, samen slaapt en uitgaat en alles doet. Ook de beschrijving van uw relatie is bepaald vaag. Voor wat uw dagelijkse routines betreft, bent u erg kort: u staat op, gaat naar buiten, gaat weer slapen en kijkt soms naar de voetbal. Dat u zo weinig weet te zeggen over uw partner en uw relatie lijkt vooral een indicatie dat het, vanuit uw standpunt, vermoedelijk gaat om een oppervlakkige, zelfs functionele relatie, die het CGVS niet heeft kunnen overtuigen voor wat betreft uw seksuele geaardheid. In elk geval toont u hiermee niet voldoende overtuigend aan dat mannen uw exclusieve seksuele, romantische en relationele voorkeur hebben, in België maar ook in Bangladesh.

Voor wat betreft de concrete invulling van uw gemeenschappelijke toekomst blijft u ook op de oppervlakte. U wil samenleven tot u sterft. Nochtans kan u niet aangeven hoe u dit bijvoorbeeld onderling financieel heeft geregeld. Gezien de afwezigheid van eigen inkomsten is dit bepaald geen detail vanuit uw standpunt gezien. Toch kan u slechts zeggen dat hij 'iets' zal doen als hij overlijdt en beweert u dat hij u 'waarschijnlijk' een zal huis geven en voor uw toekomst zorgen. De aanvulling dat het in Gods handen zou zijn wat er dan gebeurt wijst er echter op dat u hier geen duidelijke en concrete afspraken over heeft gemaakt, laat staan dat u feitelijke maatregelen heeft getrokken. Zo leerde u nog geen Nederlands omdat u wilde wachten op het gehoor bij het CGVS. Gezien uw bewering dat u elkaar heel veel heeft beloofd, inclusief eeuwige trouw tot zelfs na de dood, is het vreemd dat u een administratieve procedure afwacht vooraleer aan uw onderlinge communicatie te werken. Integendeel, samengenomen met uw verklaring dat u geen probleem voorziet bij terugkeer in Bangladesh, tenzij die van uw oorspronkelijke relaas, lijkt het er sterk op dat uw relatie ten dienste staat van uw onderhoud en een eventueel verblijfsrecht in België.

Verder heeft u geen idee van zijn eerdere relaties, noch van andere feiten uit zijn verleden. Hij heeft u hier niets over verteld. U vroeg er ook niet naar. U ontmoette enkele van zijn homoseksuele vrienden, maar heeft geen idee of dit ex-partners van hem zijn. U weet ook niet of hij vrouwelijke partners heeft gehad. Voor wat betreft zijn professionele achtergrond weet u evenmin iets te zeggen. U zag een gereedschapskist liggen in zijn huis en vermoedt hierdoor dat dit iets met zijn werk te maken heeft. Ook over zijn opleiding weet u niets te zeggen. Zijn hobby zou zijn om van u te houden. U weet niet met zekerheid te zeggen of uw vriend geïnteresseerd is in politiek. U weet niet of hij vroeger actief was in het verenigingsleven. U weet evenmin of hij lid is of was van gay organisaties. Gevraagd naar interesses voor uw komst ontwijkt u opnieuw de vraag: hij zou geen relatie hebben gehad en slechts de rest van zijn leven met u willen doorbrengen. Gevraagd naar hoe het komt dat u niets over dit alles weet, verklaart u dat u over romantiek spreekt. Gevraagd naar verdere details, zou dit gaan over op restaurant gaan, samen slapen en elkaar kussen. Wanneer het CGVS u er op wijst dat een meer uitgebreide toelichting over uw relationele en romantische interesse en engagement in elkaar heel belangrijk zijn in het kader van dit gehoor geraakt u weer niet verder dan dat u gelukkig bent en het samen fijn vindt.

Overigens beweert u aanvankelijk dat zijn familie blij is voor u (p. 12). Toch blijkt even later dat zijn familie officieel niet eens weet dat u een relatie heeft, ze zouden denken dat hij u een plezier doet als jongere broer door onderdak te bieden (p. 18). U zou zijn broers hebben ontmoet, maar kan niet op begrijpelijke wijze twee van de drie namen aan het CGVS zeggen. Kortom u kan moeilijk spreken van een openbare relaties als noch zijn, noch uw directe leefomgeving weten hoe de vork in de steel zou zitten. Integendeel, het overtuigt het CGVS niet van het bestaan van een oprechte en authentieke relatie."

De geloofwaardigheid en/of de oprechtheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele relatie met B.E. wordt verder ondermijnd door een aantal bijkomende tegenstrijdigheden en vaagheden.

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde als volgt:

“Bent u van plan om te trouwen?”

Ja ik vroeg het hem maar we moeten erop wachten

Waarop wachten?

Zijn familie gaat niet akkoord met de relatie, hij zou huis verkopen en verder weg wonen.

Daarnet zei u dat u welkom bent op familiefeesten?

Ik loog eigenlijk tegen hen, hij zegt niet de ware aard van de relatie, dat ik als een jongere broer ben

En zijn broers zien dat u bij hem inwoont?

Hij zegt dat ik geen woonplaats heeft, als een gunst. Ik denk dat ze het nu begrepen hebben. Het probleem is dat ik niet weet wat hij tegen hen zegt.” (gehoorverslag CGVS, p. 18)

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een aantal brieven van familieleden van B.E. ter staving van zijn voorgehouden relatie met B.E. (stukken 4 en 7). Tijdens zijn gehoor verklaarde verzoeker evenwel dat de familie van B.E. niet op de hoogte zou zijn van de ware aard van diens relatie met verzoeker, hetgeen bezwaarlijk met deze brieven in overeenstemming valt te brengen.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij en B.E. samenwonen sinds december 2015 (administratief dossier, stuk 16, verklaring 15 en gehoorverslag CGVS, p. 17). Zowel in onderhavig verzoekschrift als in de bijgevoegde brieven (stukken 4 en 6) wordt evenwel gesteld dat verzoeker en B.E. zouden samenwonen sinds maart 2015. Ook deze bijkomende tegenstrijdigheid zet de geloofwaardigheid en de oprechtheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele relatie met B.E. verder op de helling.

Voor het overige dient vastgesteld dat de brieven van verzoeker en van B.E. en diens familie (verzoekschrift, stukken 4, 6 en 7 en rechtsplegingsdossier, stuk 7) duidelijk een gesolliciteerd karakter hebben en zodoende niet van aard zijn op de motieven van de bestreden beslissing een ander licht te werpen, te meer daar documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Uit het psychiatrisch attest ten aanzien van B.E. (verzoekschrift, stuk 3) kan enkel worden vastgesteld dat B.E. in behandeling is voor trauma's uit het verleden en dat het contact met verzoeker een positief effect zou hebben op deze behandeling.

Tot slot dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing eveneens terecht wordt opgemerkt als volgt:

“Voorts stelt het CGVS vast dat u een heel beperkte kennis heeft over homoseksualiteit in het algemeen. Zoals hoger aangegeven blijkt dit al uit uw verwarrende gebruik van de termen hijra/homoseksueel. Daarnaast was u misschien in Bangladesh niet klaar voor een relatie, wat niet wegneemt dat u zou hebben kunnen horen spreken over bepaalde plaatsen of media (websites) die geschikt zijn voor homoseksuele ontmoetingen. Nochtans kent u hier niets over. Aangezien u niet terug zou durven naar Bangladesh is het niet onredelijk om aan te nemen dat u interesse toonde voor faits divers die in de media zijn verschenen en die u hebben aangesproken door de overeenkomst met uw situatie. Nochtans kan u geen enkele concrete gebeurtenissen of feiten met betrekking tot de homoseksuele (of hijra) gemeenschap in Bangladesh aanhalen. Toen u werd ondervraagd over de wetten die homoseksuelen betreffen in uw land, was u niet in staat om te antwoorden. Over dergelijke Bengaalse wetten weet u slechts te zeggen dat het niet goed is en dat je met een vrouw moet trouwen, op straffe van de dood. Gevraagd naar concrete voorbeelden wanneer dat gebeurt is geeft u aan dat ‘gay dingen’ pas bestonden van na uw vertrek en dat u het eigenlijk niet weet. U kan evenmin iets zeggen over de wetgeving in België met betrekking tot homoseksuele relaties. U weet met name niet of in België homoseksuele koppels kinderen mogen adopteren. Kortom u geeft geenszins de indurk betrokken te zijn bij het thema.

Voor wat betreft uw vrees om terug te keren verwijst u naar uw vorige asielaanvraag, maar voorziet u geen problemen omwille van uw beweerd homoseksualiteit. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat men u zou kunnen doden, beweert u dan weer dat u volgens de islam en volgens de wet mag worden gedood. De extreem variabele manier waarop u uw vrees beschrijft is opnieuw een indicatie dat u zich niet tot nauwelijks heeft ingeleefd in hoe in concreto het leven er zou uitzien voor een openlijk homoseksuele man in Bangladesh. Ze is algemeen en ongenueanceerd. Gevraagd naar informatie waarover u in dit verband gezocht heeft weet u enkel te zeggen dat u op het nieuws zag dat mannen in Dhaka relaties hebben. Op Facebook zou u hierover niets ontdekt hebben, hetgeen ook al vreemd is gezien het grote aantal hits bij ‘gay’ en ‘Bangladesh’. Gevraagd naar organisaties die de rechten van homoseksuelen beschermen in Bangladesh, weet u opnieuw enkel te zeggen dat u ‘iets’ op het nieuws zag in Dhaka. U kan geen namen en doelstellingen benoemen van enkele van dergelijke organisaties, immers volgens u zouden in totaal slechts “20 tot 22 mensen gay zijn in Bangladesh”. Over hate crimes tegen homoseksuelen, bijvoorbeeld een dubbele moord die plaatsvond in april 2016 (zie info in de blauwe map), vermeldt u zelfs helemaal niets. Uw desinteresse is frappant.

Ook in België kent u geen organisaties die gay mensen verenigen, sociaal of om voor rechten op te komen. U verklaart dat u aanwezig was op een 'programma in juni of juli', maar weet niet te zeggen dat dit festival en parade de (gay) Pride wordt genoemd. Gevraagd naar symbolen van LGTB wereldwijd beweert u dat dit dansen en bier drinken zou zijn. Gevraagd naar uiterlijke tekenen op bijvoorbeeld festivals meent u dat gay mensen een brief krijgen. Kortom uit deze oppervlakkige en frivole antwoorden blijkt duidelijk dat u niets weet te zeggen waaruit blijkt dat u iets van verbinding of omgang heeft met de LGBT gemeenschap in de ruimste zin van het woord.

Verder blijkt dat u nauwelijks tot geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in België kent, terwijl u hier al bijna 4 jaar bent. Er wordt u niet gevraagd of u deze plaatsen regelmatig bezoekt, de vraag is of u zich bekend heeft gemaakt met het milieu, hetgeen hier niet zo blijkt te zijn. U weet dat er in Brussel bij de Grand Place een gay bar is maar kent de naam niet. Nochtans verklaart u dat u zich daar op uw gemak voelt. Verder weet u niet veel te vertellen, hetgeen niet wijst op een actieve interesse in het gay milieu. Op zich is dit zeker geen vereiste om overtuigend te zijn met betrekking tot uw geaardheid; het is wel een bijkomend element dat vragen doet rijzen over uw geaardheid en de mate waarin u bereid bent hiervoor uit te komen.

Voor wat betreft de documenten die u neerlegt herhaalt het CGVS dat u niet onomstotelijk uw identiteit heeft kunnen bewijzen. Het nationaliteitscertificaat en de geboorteakte die u neerlegt betreffen immers gemakkelijk vervalsbare kopies. Een geboorteakte of een nationaliteitscertificaat geeft bovendien wel een indicatie van uw identiteit maar is geen onweerlegbaar bewijs. Bovendien heeft u niet voldoende kunnen verklaren waarom u niet over een identiteitskaart beschikt. Immers zoals duidelijk blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die is bijgevoegd aan de blauwe map van het dossier, heeft nagenoeg de volledige Bengaalse bevolking naar aanleiding van de verkiezingen van 2008 een elektronische identiteitskaart ontvangen. Aangezien hier allerlei voordelen aan verbonden zouden worden had deze registratie een enorm succes. In 2008 zou u 20 jaar geweest zijn en dus stemgerechtigd. U kan niettemin zo geen kaart voorleggen en kan ook niet voldoende verklaren hoe dit mogelijk is (p. 3). Zo antwoordt u meermaals naast de vraag en lijkt het er zelfs op dat u in de war bent over uw eigen verklaringen met betrekking tot uw leeftijd en het moment van uw vertrek. Eerst stelt u dat identiteitskaarten niet bestonden voordat u vertrok (volgens uw verklaringen was dit op 7 juli 2012). Op aangeven van het CGVS dat de nieuwe kaarten toen al beschikbaar waren vraagt u hoe oud u dan was. Het CGVS vraagt u om deze vraag zelf te beantwoorden waarop u stelt dat een identiteitskaart pas kan "als je 20 of 18 bent, ik was toen niet zo oud." Opnieuw spreekt u zichzelf tegen: ofwel bestonden ze nog niet en dan vertrok u al ruim voor 2012, ofwel ontkent u objectief beschikbare informatie. Hierop beweert u dat de kaarten niet bestonden binnen uw district, dus niet correct is. Overigens suggereren het grote aantal links naar Italiaanstalige Facebookgroepen waarop uw Facebookprofiel is geabonneerd (zie blauwe map), dat u wellicht een tijdlang in Italië hebt verbleven en dat u dus niet de waarheid spreekt over uw reisweg en reisdata.

Gevraagd naar andere bewijskrachtige stukken die uw identiteit en uw leven in Bangladesh kunnen aantonen blijft u opnieuw in gebreke. Gevraagd naar waarom uw moeder of uw zus, met wie u een heel regelmatig contact heeft, u niet konden helpen na 4 jaar verblijf in België blijft u een adequaat schuldig (p. 2). U verklaart dat vrouwen niets kunnen sturen omdat ze niets weten en geen ervaring hebben. Dit argument is niet aanvaardbaar. Als zij in staat zijn om te bellen of te mailen, zullen zij ook in staat zijn om een brief naar het postkantoor te brengen. Het gebrek aan bewijskrachtige stukken versterkt het vermoeden dat u uw echte identiteit voor het CGVS tracht te verhullen of al erg lang weg bent uit Bangladesh. Gevraagd naar bijvoorbeeld een rijbewijs, onderwijsdocumenten, of stukken met betrekking tot jobs antwoordt u volledig naast de kwestie: "De persoon die iets tegen mij heeft zoekt mij nog steeds en gelukkig weet hij niet waar ik ben". Hoe dan ook, hierdoor kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat andere documenten die u neerlegde of nog zou neerleggen wel degelijk uzelf betreffen. Gelet op deze vaststellingen, samen met het feit dat vervalste juridische documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh (zie blauwe map, Subject Related Briefing "Bangladesh "Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh") kan geen doorslaggevende waarde worden gehecht aan de echtheid van de door u voorgelegde documenten. Bovendien kan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Echter, zoals blijkt uit de bespreking hoger, wordt uw asielrelaas gekenmerkt door tal van vaagheden en onaannemelijkheden waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnd wordt."

Verzoeker komt dienaangaande in zijn verzoekschrift niet verder dan te herhalen dat hij zich in België heeft kunnen ontplooiën. Nochtans zou dan ook redelijkerwijze een meer gegronde en doorleefde kennis van homoseksualiteit in het algemeen in België van verzoeker kunnen worden verwacht, *quod non*. Wat betreft verzoekers bewering dat hij in Bangladesh geen toenadering kreeg van zijn omgeving en geen enkele impuls van buitenaf kreeg om zich te ontplooiën, kan verwezen worden naar hetgeen daaromtrent hoger reeds werd gesteld.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen, integendeel. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient vastgesteld dat er zich noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in of bij onderhavig verzoekschrift enig element bevindt waaruit zou kunnen blijken dat er in Bangladesh sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zoals bedoeld in voormeld artikel.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER